

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ
(Ἑσπερινός τῆς Συγχωρήσεως!)

---- . ----

”Ἡ σοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένον καί συμπεφωνημένον ἄνωθεν·

”Ἡ εἶναι «προϊδεασμός συναδελφικός» πρὸς προφύλαξιν·

”Ἡ εἶναι «γραμμή» σου ὑστερόβουλος

”Ἡ εἶναι ἐξάρτησις ἐκ τῆς Κλίκας σου

”Ἡ δέν ἔμαθες

”Ἡ δέν θέλεις

”Ἡ δέν δύνασαι ...νά ἀ γ α π ῆ σ η ς ·

ἀλλά δι’ ἀγαπήσεως «ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου ἀφήνων τὰ παραπτώματά μου»! (Ματ.18,21-[35]). Χωρίς παρ’ οὐδενός δέσμευσιν καί πρὸς οὐδένα ὑποχρέωσιν. Χωρίς κρατούμενα καί πάλι τὰ ἴδια, πού ἐνεργεῖ ἀντιδρῶσα μία βεβαρημένη-ἀσθενής καί μὴ ἰσορροπημένη, μὴ κεκαθαρμένη συνείδησις, μέστανικὴ καί δικτατορικὴν, ἀντιΕυαγγελικὴν καί ἀντιΚανονικὴν, βάνουσον, ἄσπλαγγνον καί ἀνοικτίρμονα ψευτοεπισκοπικὴν συμπεριφορὰν.

”Ὅσον ὑψηλότερα, τόσον ἐγγίζεις «τόν τῶν μυρίων ταλάντων ὀφειλέτην» (Ματθ.18,24). Ἐπεὶ μόνον «παρακαλεῖς» (Ματ.18,26), Ἰουστίνε, -οὔ τι πλεῖον κοπιῶν- οὐ «πάντα τὰ σά κελεύει πραθῆναι καί ἀποδοθῆναι τό χρέος (σου)» (Ματ.18,25), ἀλλά, φιλευσπλάχνως, «καί τῆς φυλακῆς ἀπαλλάσσει καί τό δάνειον ἀφίει σοι» (Ματ.18,27)· καί «τά καθ’ ἡμέραν παρορᾷ σοι, ἀνατέλλων τόν ἥλιον, βρέχων, καί πνοή διδούς σοι καί πάση τῇ Κτίσει»! (Ματ.5,45. Πράξ.17,25). Οὐ δεῖ σε, λοιπόν, φρίττειν καί ἐν παντί «ἐλεεῖν τόν σύνδουλόν σου ὡς καὶ αὐτός (καί+αὐτός ὁ Θεός) ἐλεεῖ σε» (Ματ.18,28), «μήποτε ὀργισθεῖς (Κύριος) παραδῶ σε τοῖς βασιανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τό ὀφειλόμενον»;! (Ματ.18,34) Λέω, μήπως;... Διότι, «ἐν ᾧ μέτρῳ κρίνεις θά κριθῆς καί ἐν ᾧ μέτρῳ μετράς θά ἀντιμετρηθῆς» (Ματθ.7,2. Λουκ.6,38).

Ὁριμος γενοῦ, Ἰουστίνε. Ἐπὶ τέλους σοβαρέψου, ζῆσε νομότυπα καί ὑπεύθυνα· πειθαρχῶν, παραιτούμενος καί μὴ νεωτερίζων ἀναλαμβάνων πρωτοβουλίας καί πρωτοστατῶν ἀυθαίρετως, ἀλλά παραδίδων τὰ πάντα καί παραχωρῶν εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν πᾶν δικαίωμα, τηρῶν κι’ ἐσύ ἐπακριβῶς πᾶσαν τὴν τάξιν, ὥστε ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ MONON -ὡς ἐκείνη οἶδε καί ἐκείνη ὥρισε- τοῖς ἐντευξομένοις προσεύχεσθαι «ὑπὲρ τῶν μισούντων καί ἀγαπόντων», ἀσπαζομένου σου καί τὴν τοῦ Ὁσίου Εὐφραῖμ γνώμην καί πεῖραν· ἀρκουμένου σου εἰς τό αἰτεῖν καί λαμβάνειν / «παρά Κυρίου καί Δεσπότου τῆς ζωῆς σου» / πνεῦμα, τοῦ (ἐν παντί) τὰ σά πταίσματα ὀρᾶν καί μὴ τόν ἀδελφόν σου κατακρίνειν» (Εὐχὴ ὀσίου Εὐφραῖμ τοῦ Σύρου). Σὺ, μὴ ἐξακολούθει τοῦ «σφάλειν», ἀλλά μᾶλλον τῷ τοῦ Ἰακώβου χωρίῳ ἐπιμελῶς ἔγκυψε, καί πρὸς τούτῳ, τῇ προσοχῇ πρόσθετες αὐξησιν, ἀπό κοινοῦ μετὰ παντός τοῦ πληρώματος, ἔνθα «ὡς κάθε εἶδος χαρᾶς νά θεωρῆτε, ἀδελφοί

μου, όταν πέσητε σέ διάφορες δοκιμασίες, λαμβάνοντας υπ' όψιν, ότι ή δοκιμασία τής πίστεώς σας δημιουργεί-προκαλεί ύπομονήν, ή δέ ύπομονή άς είναι τελεία, γιά νά είστε τέλειοι καί ώλοκληρωμένοι καί νά μήν ύστερηίτε σέ τίποτε» (Ίακ.1,2-4).

Όταν λές «δέν είμαι τίποτε»(!!!), νά τό κάνης (καί) «πετσι σου» αυτό πού έκφράζει, νάχη «άντίκρυσμα», νά μήν είναι μόνο «λόγια». Νά νιώθης τόσο χαμηλά, μέσα σέ τόση ταπείνωση, πού τήν άξία σου νά τήν βλέπης πώς δέν έχει σύγκριση ούτε μέ ένα «σκουλήκι»! Πώς τότε θά θυμώσης(;) μέ ό,τι καί νά σοϋ κάνουνε, μέ ό,τι καί νά σοϋ πούνε; Ένω όταν κρατᾶς «τουπέ» καί έχης τήν έντύπωση καί τήν αίσθηση ότι «κάποιος είσαι», τότε θίγεται, όργίζεσαι καί άναστατώνεσαι.

Όμολογείς στη Θεία Ευχαριστία (πρό καί μετά) τόσα καί τόσα, έκ τών όποιών ένα μόνον άνασύρω· «Δέν ύπάρχει άμαρτία ήν οϋ κατειργασάμην(!), λέγεις· καί στό βιβλίό Σου (Θεέ), καί τά μήπω πεπραγμένα γεγραμμένα σοι (Θεέ) τυγχάνει, (αυτά μου ... τά τοϋ Ληστοϋ, τής Πόρνης, τοϋ Τελώνη, τοϋ άρνητοϋ Πέτρου»! κ.λ.π., έκτός αν είσαι Καραγκιοζοπαίκτης, δέν έχης συναίσθηση καί παίξης θέατρο!!!

«Κύριε μέ ζέχασες, δέν μοϋ στέλνεις δοκιμασίες»!...«Είμαι άναπνοή στό χέρι Σου!»», λές· καί ένα σωρό τέτοια μισοκακόμοιρα(!) καί μυρμηγκολεωντείστικά(!) «τσαμπουνᾶς» όπου βρεθής, νά διδάξης ψευτοταπείνωση καί ψευτοευσέβεια. Έτσι διδάσκονται αυτά; Έτσι «θά δοκιμασθής ως χρυσός έν χωνευτηρίω καί λαμπρότερος θά έξέλθης»; (Σοφ.Σολ.3,6) Έτσι θά κατορθώσης «νά εύρεθής τέλειος καί όλόκληρος, έν μηδενί λειπόμενος»; (Ίακ.1,5) καί μετά μία, τέτοιου είδους όλοκλήρωσιν καί τελείωσιν, θά τύχης τοϋ «άκρως έφετοϋ, ήτοι τής Θεώσεως»;!!! (Ψαλ.81,6. Ίωάν.10,34. Γαλατ.3,26).

Έκπτωσις πάντων, συνονθύλευμα, άλλοπροσαλλότης, άνακολουθία, άσυνέπεια! «Βάζουμε» τόν άλλον στη θέση του καί «βγαίνουμε» έμεις άπ' τή δική μας! Διεκδικούμε τήν άξιοπρέπειά μας καί ταυτόχρονα χάνουμε τή Χριστιανοπρέπειά μας! Καί «τής περιπλοκής τά περιπλεκόμενα περιπλέκονται είς περιπλόκους περιπλοκάς»!... , κι' ό Μέγας Άλέξανδρος είναι άνάμεσα Φλώρινα-Καλαμαριά, (αν δέν έχη γίνει -κατά πώς λένε- «μακαρίτης»), καί ποϋ νά πρωτόφτανε (άλλωστε) κι' ό Στρατηλάτης νά 'λυνε «κόμπους»-«δεσμούς» πάσης ύφης καί φύσεως μέρα νύχτα, μέσ' σέ μία τόσο μπερδεμένη Κοινωνία;! Θά τοϋχε «στομώσει» ή «χατζάρα» (μπαρδόν... τό «ξίφος», χατζάρα άπό τά Μεμέτια(!) περιμένει τό λαιμό μας γι' αυτόν ακριβώς τόν λόγο, ένεκα τών άμαρτιών μας καί τής άμετανοησία μας). Θάψαχνε νά βρη «μασάτι» (σφυριδόπετρα τροχίσματος) μέ τό «φανάρι» τοϋ Διογένη!... Γιατί θάχαν ξαφανιστή όλα!

Ίουστῖνε, πές μου. Ἐάν κάτι ἔχῃς, εἶναι δικό σου; Ὅχι, ἀσφαλῶς· «τί γάρ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες»; (Α΄ Κορ.4,7) **Τολμᾶς νά πῆς ὅτι εἶσαι καλύτερος ἀπό κάποιον ἄλλον, καί ἀπό τόν τελευταῖον· καί ποιός εἶναι αὐτός;** Ἐχεις τό δικαίωμα νά παύσης νά εἶσαι ποιμήν καί νά γίνῃς κριτής τοῦ ποιμνίου, νά ἀξιολογήσῃς αὐτό, νά προκρίνης, νά ἀμφισβητήσῃς, νά ὑπεραξιολογήσῃς, ὑπερεκτιμᾶς, ὑπεκτιμᾶς, ὑποβιβάζῃς ἢ καί ἀπορρίπτῃς(;) / **προσωποληπτῶν** (Πραξ.10,34), ἢ **καί ἐχθρικῶς διακείμενος** κατὰ τινῶν ἢ κατὰ τινος, **χωρίς νά ἐκπέσης τῆς ἀποστολῆς σου;**!

Ἀλίμονό σου! Ἐδῶ εἶναι καί τό **κομβικόν σημεῖον** τῆς **παταγώδους ἀποτυχίας** τῶν **νεωτεριζόντων «ἐκσυγχρονισθέντων» Ἐπισκόπων.** Θέλεις; ἐδῶ καί τό «**μπλοφάρισμα**» τῆς «**ἐπαγγελματικῆς Ἱερατικῆς ἀξιολογήσεως**» πού **διέταξε ἡ Πολιτεία,** καί τό ἐφηρμόσατε «**χάβοντάς το σάν τούς χάνους**»(!)...ὅπως σᾶς τό «**σέρβιρε**». Μέ γειά σας καί χαρά σας! Καλά νά πάθετε, ἀφοῦ **δέν τό ἀποσεῖσατε ἄμεσα ἐξ ἀρχῆς.**

Καί τό **ἐρώτημα** πού ἀναμένει **ἀπάντησιν:** Ἡ ἀπόδοσις ἐργασίας, εἶναι καλόν νά θεσμοθετεῖται ἐκ τῶν προτέρων καί νά κρίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων, **ἐπιβαλλομένη πάντοτε ἔξωθεν καί κατ' ἀπόλυτον τρόπον,** ἐπαφιευμένη ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν **ὀφθαλμοδουλικήν(!) συμπεριφοράν τοῦ ἐργαζομένου.** // ἢ θά ἦτο σοφόν νά στηρίζεται παράλληλα σέ ἕνα μεγάλο ποσοστό, καί εἰς τήν **ἐργατικότητα,** ἣτις ὑγιῶς ἐκ φιλοτιμίας θά ἐξικνηται, καί ἐξ ἐσωτερικῆς **παρορμήσεως** θά ἐκπηγάζη-θά προέρχεται; Καί -ὑπέρ πάντα λόγον- οἱ **Κληρικοί, οἱ τῶ εὐαγγελίῳ «ὑπέικοντες-στοιχοῦντες»,** ἵνα ταῦτα πράττοντες εὐρεθῶσιν (διά βίου) «**ὑπηρετάει Χριστοῦ καί πιστοί οἰκονόμοι Μυστηρίων Θεοῦ**» (Α΄ Κορ.4,1), καί ἐν παντί καί ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις καί καθήκουσιν (στά καθήκοντα) αὐτῶν, εὐρεθῶσι πιστοί καί συνεπεῖς.

«**Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης;**» (Ρωμ.3,4) Καί σύ. «**Πολλά καί ἅπαντες πταίομεν;**» (Ἰακ.3,2) Καί σύ. «**Τά δικά μου καί τά δικά σου εἶναι ἁμαρτήματα καί τά τοῦ λαοῦ ἀγνοήματα;**» (Θ.Λειτ.Ι.Χρ/μου) **Ναί.**

«**Ἀφοῦ δέν μπορούμε νά δαμάσουμε τή γλῶσσα μας, μπορούμε νά δαμάσουμε τό σῶμα μας;**» (Ἰακ.3,[8] & 3,[2]) **Ἀσφαλῶς, χωρίς ἀμφισβήτηση,** περιστροφές καί ὑπεκφυγές, **ὄχι!** **Δέν εἶναι ἐξωπραγματικός ὁ «ρηξικέλευθος» (=ὁ ἐπιχειρῶν τολμηρῶς νέον τι, τέμνων νέαν ὁδόν, καινοτόμος) Ἀδελφόθεος Ἰάκωβος!** Ἐμεῖς προσπαθοῦμε **νά κρυβώμαστε πίσ' ἀπ' τό δάκτυλό μας!** Ἐάν ἐσύ, **Μπαρδάκα, ξέρῃς πολλούς** πού «**εὐνουχίζουν ἑαυτούς διά τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν**» (Ματθ.19,12), γνῶρισέ τους καί σέ μένα.

Τοῦτο δέ, διότι ὁ Χριστός εὐθύτατα καί ξεκάθαρα διευκρίνισε καί τόνισε, πώς «**ὀλίγοι εἶναι οἱ σωζόμενοι**» (Λουκ.13,23), καί «**πολλοί ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καί οὐκ ἰσχύσουσιν**» (Λουκ.13,24), «**οὐ, γαρ, δύνανται πάντες χωρεῖν**» (Ματθ.19,12), «**πολλοί εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δέ ἐκλεκτοί**» (Ματθ.20,16.22,14). Διά τοῦτο, «**ὅτε προσηνέχθη(σαν) αὐτῷ παιδία καί, ἐπιθείς ἐπὶ τῶν**

κεφαλῶν αὐτῶν τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας, εὐλόγησεν αὐτά· εἶπεν ὅτι τῶν τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν», ἦτοι, αὐτῶν πού ἔχουν καθαρὴ, ἀθῶα καὶ ἀγνή καρδιά καὶ ψυχὴ, ὅπως τὰ παιδιά! Καὶ δύο φορές ἐπανέλαβε, ὅτι θά τοῦ κρούουν τὴν θύρα καὶ θά Τοῦ λένε, «**Κύριε Κύριε, ἄνοιξέ μας· καὶ θά τοὺς ἀπαντήση, δέ σᾶς γνωρίζω ἀπὸ ποῦ εἶστε**» (Λουκ.13,25). Κι' αὐτοὶ θά ἐπιμένουν· «**μά φάγαμε καὶ ἤπιαμε μαζί, καὶ δίδαξες τό λαό στίς πλατεῖες μας**» (Λουκ.13,26) (ἄλλο πού ἐμεῖς δέν σ' ἀκούγαμε, δέν σέ παραδεχόμεσταν, βυρσοδομούσαμε καὶ σέ σταυρώσαμε!!!), τώρα **ἄνοιξέ μας, (εἶσαι ἀγάπη)!** Καὶ θά ξαναπαντήση, «**σᾶς εἶπα δέν σᾶς ξέρω, οὔτε τόν τόπο καταγωγῆς σας γνωρίζω, φύγετε μακριά μου φάρα, πού κατεργάζεστε τὴν ἀδικία καὶ τό ἔγκλημα**»! (Λουκ.13,27). Πόσο ἐθελοτυφλούσατε καὶ εἶχατε μάτια πού δέν μέ ἀντιλαμβάνοντουσαν ὅτι καὶ **δίδασκα καὶ ἡμουν ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ!!!** Καὶ ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμὸς ἄλλα. «**Ἐπιλείψει με ὁ χρόνος**»... (Ἐβρ.11,32).

Ἦλη τὴ Γραφὴ δύναμαι νά σοῦ παραθέσω, μῆνες νά διαλέγωμαι, νά σέ τρελάνω στά πνευματικά «**πέναλτυ**» μέχρι νά σέ κάνω γιά «**φοῦντο**»! Γέλα ὅσο θές. Δοκίμασε ἂν τό νομίζης. Πρῶτον, ἂν μπορῆς ν' ἀντέξης ὅσα θά σέ ρωτήσω **ἀπ' τό εὐαγγέλιο**, (τοῦ ὁποίου ἔχεις ... νά μή πῶ **πόση βαθυτάτη ἄγνοια!!!**)· καὶ δευτερον, ἂν τῶχης πάρει ἀπόφαση νά «**χαλάσης τὴ ζαχαρένια σου...**», «**ἀποκοπτόμενος καὶ ἀποστασιοποιούμενος**» ἀπὸ τοὺς «**Ζαχαρέγκες**» σου (Δημήτριον, Χρυσόστομον, Ε., Δ., Σ., Δ., Π., Κ., Θ., Ἰ., Ν.) νά σέ τρελάνω, μήπως καὶ σέ κάνω «**συμφερόντως μετὰ τόσους σκαδαλισμούς**»- (Λουκ.17,1), «**νά πᾶς νά πνιγῆς στά βαθύτερα**»!! (Μάρκ.9,42. Λουκ.17,2).

Ἀλλά ... κοροῖδο εἶσαι, ἀφοῦ οἱ καιροί, τὰ πρόσωπα καὶ οἱ καταστάσεις-περιστάσεις γύρω σέ Πολιτεία καὶ Ἐκκλησία, -ἀπὸ Πατριάρχη μέχρι τό τελευταῖο σκαλί- εἶναι τέτοιες πού σέ βολεύουν νᾶχης σάν **Μαχαραγιάς** (μᾶς φταίει βλέπεις ὁ Ἐρντογκάν, φτού νά μή βασκαθοῦμε!) ὅσους **δούλους** καὶ **ἀνδρείκελα** θέλεις, π' ἀλίμονο ἂν δέν κάνουν μέ σκυμένο τό κεφάλι προτοῦ πῆς κάτι, **γιά νά διατηρῆσαι** (ἀνακόλουθος, ψεύτικος, ὑποκρινόμενος) τόσο Γλυκὺς - **Σερμπέτ Ἀγᾶς** καὶ στοργικὸς «**τύραννος πατερούλης(!)**» ἀπέναντί τους (ἔ, ρέ, κατάντια Ἑλλήνων – «**μαζόχων**»=αὐτοηττωμένων **διαταραγμένων προσωπικοτήτων, τερπομένων τῆ θλίψει**), πού κάποια ἄλλη στιγμή καὶ χωρὶς παρωπίδες ἀντικρύζοντας τό πραγματικὸ πρόσωπό σου, ἐξανιστάμενοι, ἀντιδρῶντες καὶ ἐπαναστατοῦντες θά ἀπεμακρύνοντο ἀμέσως μὴ ἀνεχόμενοι σε λεπτό, ὅχι νά σέ ὑφίστανται καὶ νά σέ ὑποφέρουν στό πετσί τους ἐπὶ τόσα χρόνια! Γιατί κι' ἐσύ, **βλαμμένη, κοιμᾶσαι ἀκόμη** διαρκῶς καὶ μακαρίως μέ «**Σκοπιανὰ τσαρούχια**» ἀπ' τ' ἀφορολόγητα, νομίζοντας ἀφελῶς ὅτι δέν σ' ἔχουν «**ζυγίσει καὶ σφιγμομετρήσει**», ὅτι δέν σέ ξέρουν «**τί παιδάκι, καὶ τί μέρος τοῦ λόγου εἶσαι**»;!..., ὅτι «**ἀπ' τ' ἀζήτητα**» πού κι' αὐτοὶ πετᾶνε λογίζεσαι, γιά αὐριανὴ θηλειὰ στὸν εὐτραφῆ σου σβέρκο προπονούμενοι...!

Γιατί, θά τ'όχης κάπου άκούσει. Στην Έλλάδα κυρίως, από άρχαιοτάτων χρόνων, **«τήν προδοσίαν πολλοί ήγάπησαν, τόν προδοτήν ούδέϊς»!**

Μπερδεύτηκε τό σοί σου; Μπερδεύτηκες ό ίδιος; Έδινες ρεϋμα Προφήτ' Ηλία μεριά έξυπηρετώντας φιλοσκοπιανούς; Άπέφευγαν γενικώτερα από παλιά νά σ'άς δίνουν όπλα; Σοϋ «φάγαν» τόν παπποϋ; Ένεκα τών άμφιβόλου ποιότητος αισθημάτων σας, χαίρετε στοιχειώδους έκτιμήσεως στην περιοχή σας καί όπου πρέπει; **Δέν τό νομίζω!**

Γι' αυτό άλλωστε ξαμολιέσαι, Άπροβαίνων **αύθαιρέτως κατ' έτος** στίς γνωστές (μας) πλέον από μέρους σου **άνίερες καί άνοίκειες υπερβολές καί ένέργειες τών επίπλάστων καί άνουσίων** ως προς τό τής έθνικής έξάρσεως περιεχόμενον· διά δέ τών πάντοτε άκολουθούντων παιδαριωδών ξεφαντωμάτων, τήν άπαιτουμένην **ύψηλήν στάθμη** τών Έθνικών έκδηλώσεων **φαλκιδεύεις** καί τά μέγιστα **ύποβιβάζεις**, όλως άπαραδέκτως, εις έτι **χαμηλότερον βαθμόν!**

Μαζέψτε τώρα **τά σκόρπια «πούπουλα»** από παντοϋ! Μή τό προκαλ'ης καί τό φέρεις στην έπιφάνεια καί στό προσκήνιο **μέ τίς υπερβολές σου σύ ό ίδιος άστοχα καί άσύνετα** τό θέμα, **έπιτυγχάνοντας τό αντίθετο άποτέλεσμα** από εκείνο πού επιδιώκεις Άσε νά καταλαγιάση καί νά ξεθωριάση μέ τά χρόνια σιγά σιγά από μόνο του. Παράτα πιά τά **«πεπιεσμένα»** (δ'ήθεν) φιλοπατριωτικά, **ύπερβολικά σου αισθήματα**, τραβώντας τό χέρι τοϋ Δημάρχου νά συνάδη τόν Έθνικόν Ύμνο πού έν τέλει τραγούδησες μόνος, ώστε καί οί λιγιστοί παρόντες **νά χαμογελοϋν εις βάρος σου. Μή γελοιοποιήσαι** ώθώντας μέ τό ζόρι τά πράγματα, σέ σημείον πού δέν ύπάρχουν πλέον περιθώρια άλλα.

Άν είχες πάει Σχολειό θά είχες μάθει από τούς Έλληνες Προγόνους -όχι τούς άνύπαρκτους Σκοπιανούς-, ότι **«σταγόνες όμβρου καί λίθους κυλαίνουσιν»**. Οί **ადύναμες «σταγονίτσες» τοϋ νεροϋ**, πέφτοντας πέφτοντας ή μία μετά τήν άλλη, **«λαξεϋουν»**, **τρυπάνε τήν πέτρα!!!** Γεννήθηκες σύ **νά αλλάξης τήν Έλληνική θυμοσοφία**, πού τό π'ας;!

Δέν ξέρεις, ότι **«είναι προτιμότερο νά σοϋ βγ'η τό μάτι, παρά τό όνομα»!** Καί **«άν σέ σκανδαλίξη τό μάτι, τό χέρι τό πόδι· είναι προτιμότερο νά στερηθ'ης κάποιον από τά τρία ή καί όλα για νά μή χάσης τή βασιλεία τών ούρανών· παρά έχοντας αυτά, νά βληθ'ης εις τό πϋρ τό αίώνιον»** (Ματθ.18,8-9).

Μπαρδάκα Ίουστ'ινε, κατάλαβέ το πιά επί τέλους.

Καί πές καί πές, καί πές καί πές·

έτσάκισεν ό καναπές...

Κατάφερες αυτό πού θές;

σταμάτα πιά, άλλα νά λές!!!!

Κι' ἂν ἄμυαλος, ἦσουν Προδότης,
 τώρα πού ἔγινες Δεσπότης
 ξέχνατα ὅλα τὰ παλιά·
 δέν εἶν' δική σου αὐτή δουλειά.

Δέν πᾶς νά βοηθήσης τούς Συνοριοφύλακες στά «συρματοπλέγματα» στὸν Ἑβρο; Εἶσαι «ἐξπέρ» στό «κόψε ράψε» τοῦ πλέγματος. Ἐφησες ἐποχή μέ τήν «τσακαλοπαρέα» στήν Κατασκήνωση τῆς Πρώτης! Ἄπ' ἄλλοῦ σέ περίμε ὁ Ἀρχηγός (Κ.Σ.) κι' ἄπ' ἄλλοῦ ξεφύτρωνες, φρονιμαδάκι (μου)! Ἀγγελούδι μου ἐσύ!

Ξέρω τί μοῦ ἀπαντᾷς, ἦταν τὰ «παιδιάστικά» σου... ἡ ἀνθρωπίνη σου πλευρά· καί τώρα φόρεσες τήν «ἁγιασμένη» σου(!) (τήν «ἠλλοιωμένην (Σιμωνιακῶς μέ 270000 Εὐρουλάκια;;) χειρὶ Ἱερωνόμου τοῦ ΒΟΥ'»), γι' αὐτό μόνστρες τῆ φάτσα σου καί τήν «ἀνιστόρησες» - ἁγιογραφήσας αὐτήν, ὡς κατηξιωμένην (δῆθεν) προσκυνῆσθαι πλέον ταύτην, -ἐπαισχύντως πάντως καί καταπτύστως- (Πράξ.10,25-26. Ἀποκ.19,10), εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν Καλαμαριάς!!! Φεῦ! Οἴμοι! Αἰδώς (Ἀργεῖοι;)...ὄχι. Αἰδώς! Ἀρκουδιαραῖοι Νυμφαίου, Ἀμυνταίου, Μελίτης τῆς ξωπέρα περιοχῆς Φλωρίνης!!!!

Τό λοιπόν, ὅπως παντοῦ καί πάντα, τὰ συνηθισμένα. Ζύγισες, μέτρησες, διάλεξες χαζοπούλια καί χαζοπουλάδες· «γυναϊκάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καί μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα, ἐνδύονοντας (μπουκάροντας) εἰς τὰς οἰκίας καί αἰχμαλωτίζοντάς τα» (Β' Τιμ.3,6-7).

Παράδειγμα. Σοῦ τονίζει ὁ Παῦλος «νά συστήσης στίς γυναῖκες, ἂν θέλουν κάτι νά μάθουν, στό ΣΠΠΤΙ νά ρωτᾶνε τούς ἄντρες τους» (Α' Κορ.14,35), καί ὄχι -ἀσύμφορα γιά σένα καί ὡς μή ὤφειλε- νά σέ ὑπερασπίζονται σέ ιστοσελίδες καί «νά πιάνη κορδέλα καθένας καί κάθε μία, μέχρι καί ἡ ιστοσελίδα τοῦ Πατριάρχου – ΦΩΣ ΦΑΝΑΡΙΟΥ, Παναγιώτου Ἄντ. Ἀνδριόπουλου-, (ἀφοῦ δέν σοῦ εἶναι ἀρκετή ἡ γνώμη μου καί τήν ἐκλαμβάνεις ὡς λαιδορία), καί νά σοῦ κάνουν μαθήματα τελετουργικῆς «ὁ ... κάθε μία!!!!»; Τό προτιμᾷς, ἀπό τοῦ νά ἔχης μόνο ἐμένα ἀπό εἰλικρινῆ ἀγάπη, σεβασμό στήν ἱερωσύνη σου, μέ κάποια πείρα καί γνώση -νομίζω-, νά σοῦ προλαμβάνω μερικά πράγματα; Ἡ ἐγωῖσταρᾷς εἶσαι ἢ ἀγύριστο κεφάλι, ἢ μᾶλλον καί τὰ δύο, καί προτιμᾷς νά γίνεσαι ρεζίλι. Γιατί, δέν μπορεῖ ὅλη ἡ ὑφήλιος νά σφάλῃ καί νά μᾶς ἔγινες «Ἡ ἀφθεντία!!!». Εὗρες πειθήνια ὄργανα, ἀρχομανεῖς, διψασμένους ἐπιδειξίεις, κόλακες, ρουφιάνους, γλεῖφτες, βόδια δουλευτάρικα, Ὑποκρίταρους «ἀποπνευματικοποιημένους πνευματικούς» ἀργοσεινάμενους καί λυγάμενους πού «σώζουν εὐσεβεῖς(!)»... κι' «ἀγιάζουν τούς ἁγιασμένους(!), πού ἀποφεύγουν τούς ἁμαρτωλούς καί τήν ἁμαρτία(!) (Παναγία βόθη!) καί

ἐγκαυχῶνται μάλιστα περί τούτου· πού **-δυσσεβεῖς** καί **ἀποτρόπαιοι** ὄντες-, ἀναζητοῦν **«καλά παιδιά!»** γιά τό Κατηχητικό καί τό Ἱερό Βῆμα, ἀποφεύγοντες παράλληλα νά κάνουν μιά βόλτα κάτω ἀπ' τή Μητρόπολη τά βράδυα, μή τυχόν καί **«μολυνθοῦν»** **τά μάτια καί τ' αὐτιά τους** ἀπ' τά βρωμόλογα καί τίς βρωμοπράξεις τῶν βρωμοπαίδων ... πώ! πώ! πώ!, τά παρθένα καί τ' ἀμόλυντα!!!...

Πόσο καί τί γοῦστο -ἄν θά εὐσταθοῦσε ἡ ἔκφρασις- ἔχουν (μά τήν ἀλήθεια), **Μοναχοί** αὐτοί ὄντες ἀπό ἐτῶν, νά σοῦ βάζουν ν' ἀκοῦς ἀκατάπαυστα τήν αὐτή κασέτα, μή ἱκανοποιούμενοι στό **ἀγιογραφικόν λόγιον** ἀποτεινόμενοι στήν ἐαυτῶν ψυχὴν λέγωντές της, **«ἄς μεταναστεύωμεν σάν τά στρουθία ἐπὶ τά ὄρη»** (Ψαλ.10,2), οὔτε διαπιστώνοντες ὅτι στόν κόσμον -τόν ὁποῖον ἀπαρνήθηκαν- **«εἶναι κρυμμένες πολλές παγίδες πού συμφέρει νά μή προτιμοῦν νά ζοῦν μέσα σ' αὐτόν παρακαλώντας τόν Θεόν νά τίς συντρίβη, ρυόμενος αὐτούς ἐκ τῶν θηρευτῶν»** (Ψαλ.123,7), οὔτε νά εἶναι μαζεμένοι στόν πρῶτο ὄροφο τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων, **νά ψευτοκαλογερεύουν, νά ψευτοκλαῖνε δῆθεν τή μοῖρα τους**, καλοπερνώντας ὁμως, **χωρίς νά στεροῦνται οὐδενός καί ἀπό τίποτε**, ἐπαναλαμβάνοντες ἠλεκτρονικῶς ψευδῶς ὅτι **«ἀγρυπνοῦν ἐκεῖ μονάζοντας (δῆθεν) σάν στρουθία ἐπὶ δώματος»** (Ψαλ.101,7)· τοῦτο δέ, **μή ἐλευθέρως καί ἀβιάστως ἀναχωροῦντες πάραυτα ἀνά πᾶσαν στιγμήν ἐκ τῆς πόλεως, μεταβαίνοντες -ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ καί αὐτοσυνεπείᾳ- εἰς τό φυσικόν αὐτῶν περιβάλλον, τό ὁποῖον οἱ ἴδιοι ἐξελέγξαντο ἵνα μονάσουν ἐν τοῖς ὄρεσι, ὡς ὄρκον δεδώκασιν, ὑποσχεθέντες ἀκτημοσύνην, ἐγκράτειαν καί ὑκακοήν!**

Μιλᾷει πουθενά ἡ Γραφή γιά **«ἀπολωλός, πού ἀφήνουμε τά 99 καί πᾶμε καί ψάχνουμε γι' αὐτό τό ἕν τό ὀρειάλωτον, τό ἀνευρίσκομεν καί τό προσαγάγομεν ἐπαναφέροντες τῷ Πατρί»;** (Θεοτοκίον Ἑσπερ.Σαβ.Δ' Ἠχου). Λέει πουθενά ὅτι **«ἦρθε ἀμαρτωλούς σῶσαι»** (Α' Τιμ.1,15), διότι **αὐτή εἶναι ἡ δουλειά μας καί ὁ προορισμός μας ἐπὶ τῆς γῆς, καί «δέν ἔχουν χρεῖαν ἰατροῦ οἱ ἰσχύοντες ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες»;** (Ματ.9,12. Μαρκ.2,17. 5,31). Ἦ, ρέ Μπαρδάκα, πού τρέμεις μή σοῦ πετάξουν οἱ **Ναρκομανεῖς** καμιά σύριγγα στήν αὐλή σου, πού λειώνεις μπροστά καί μόνο στή σκέψη ἑνός **Κορωνοῖου**· κι' ἀναζητᾷς **«βιτούλια** τρυφερά καί **ἀρνάκια ἀγνά καί ἄκακα»** γιά τό Ἱερό Βῆμα, ἐνῶ σύ **ζέχνεις ὀλόκληρος πατόκορφα**, ἔκανες ἐσύ καί εἶσαι **ἄξιος γιά ἐπίσκοπος**;!!! **Νά εἰσέρχεσαι ἀσύστολα καί ἀσυναίσθητα ἐντός αὐτοῦ χασκογελώντας, ἐπιχαίρων μάλιστα μετά πλείστης ἱκανοποιήσεως πού μᾶς κουβάλησες καί τόν «χαμογελαστό ἐπίσκοπο Ναζιαντζοῦ Ἀθηναγόρα», τόν φίλο σου! // Μά τό χάλι σου, ξεδιάντροπε καί ἀπάνθρωπε! Χθές ἀκόμη, ἀπό καιροῦ ἔπρεπε νά εἶχες σπεύσει μεταμελούμενος ν' ἀπαλείψης καί ἐξαλείψης τ' ὄνειδος, τό ἀνοσιούργημα τοῦτο τό καταχραῖνον καί μολύνον τόν χῶρον λατρείας τοῦ Ἑψίστου Μοναδικοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ!**

Ποῦ ζῆς καί πῶς σκέπτεσαι, δύστυχε! **Μέ τά μυαλά τῆς Ἰουλίας Χατζηδάκη ἐπικοινωνεῖς** καί συμπορεύεσαι; **Τόν Καραμαντάνα τόν οἰηματία συμβουλευέσαι;** Ἄντε, ἄντε τί μᾶς περιμένει καί τί θά ἴδοῦμε ἀκόμα..., μέχρι **νά «ἀπαίσης»** (ν' ἀναπηδήσης, **νά φύγης**) καί **ἀπαλλαγῶμε ἀπό τή βρώμα!!!**

Ἀλήθεια, σέ πῆρε -στά ἑφτά χρόνια- κανένα «ὑπερῴσιο πλάσμα»(!) ἀπό δαύτους τοῦ παραπάνω καί σοῦπε ποτέ, ὅτι «δούλεψε **ἡ βιολογική βαλβίδα πίεσεως**» στόν ὕπνο του καί δέν μπορεῖ νά πάη νά λειτουργήσῃ, ἔνεκα **ἀπαγορεύσεως Κανόνος** καί **ἐκκλησιαστικῆς τάξεως**, νά στείλῃς ἄλλον στή θέση του; Ἐμένα μοῦ λές;!! Ψιλὰ γράμματα. Σ' ἄλλα «**διυλίζουμε τόν κώνωπα**» (Ματ.23,24). Αὐτά θά κυττάζουμε τώρα; **Ψιλοπράματα...** Ὅποτε θέλουμε ὅμως τά ἐπικαλούμεθα, τά μεγαλοποιοῦμε καί **τά κάνουμε ἐλέφαντες!** Στή «**νομική ἀκαθαρσία**» τῶν «**γυναικείων καταμηνίων**, εἰς τήν **ἐν ἀφέδρω**» (Λευϊτ.15,25. Ἰεζεκ.36,17) ἐξαντλούμεθα συνήθως γιά νά προβάλωμεν **ἀδυνάμως** τήν τῶν **ἀρρένων** (ἡμῶν) Ἰερωσύνην· μέχρις ὅ προκομμένος **Βαρθολομαῖος** μετά τοῦ **Πάπα** «ἀμολήσουν» πρὸς τά ἴδιος «**Ἰέρειες**» τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας καί τῶν λοιπῶν **ἀνομολογήτων** παραφυάδων, καί τότε **δέν θά πιστεύωμε στά μάτια μας**, γιά ὅσα θά ἀντικρύζουν καί θά μᾶς πληροφοροῦν αἰφνιδιαζόμενα καί **ἐκπληττόμενα!** Εἶθε νά μή μᾶς προλάβουν καί τά ζήσουμε...

Τί λές. Βρίσκεις ἀκόμη περιθώριο νά σκέπτεσαι, ὅτι μπορεῖ κάποιος νά σέ «λοιδορῇ» ἢ «ν' ἀσχολῆται μέ σένα»; Κι' ἄν τό κάνῃ; Μακάρι νά τό κάνῃ, γιατί εἶσαι «**πλαῖνό-διπλανό του μέλος τοῦ ἰδίου τοῦ τοῦ κορμιοῦ**»! Πῶς μπορεῖ νά σ' ἀφήσῃ νά πονᾷς, **νά εἶσαι πληγωμένο** (μέλος), νά ἔχῃς θέρμη, νά κάνῃς «ἀκροβατικά» καί νά μή σέ καμαρώνῃ (ἐδῶ ἐνέχει λίγη θυμηδία τό πρᾶγμα); Νά ταξιδεύῃς καί νά μή ξέρῃ ποῦ «**ξεκόλλησες**»-ἀποσυνδέθηκες, ἀπομακρύνθηκες (ἀπό τό κορμί του) καί γυρίζεις, κι' ἄν θά ἐπανατοποθετηθῆς, θά προσαρμωσθῆς στή θέση σου· μή πνιγῆς στή θάλασσα, μή πέσης μέ τ' ἀερόπλανο, μή σέ βγάλουν ψητό μέσα ἀπό τίποτε λαμαρίνες, ἢ μή σέ ἀνασύρουν ἀπό καμιὰ χαράδρα;! Μή ρωτᾷ αὔριο καί γιά σένα «**μή τόν εἶδατε;**», ὅπως ἀπό τό 2014 **τόν Μακαριώτατο τοῦ Λιβάνου**, (τήν τύχη, τήν κατακρεούργηση τοῦ Διακόνου καί τοῦ Ὁδηγοῦ τά εἶδαμε δά, γιά **σένα** τώρα μολογᾶμε).

Πεῖρα μου, γνώμη μου, συμφέρον σου (πού συνιστᾷ καί ἀφορᾷ ἀντικειμενικά καί ἀδιαμφισβήτητα τό πρόσωπό σου, τήν τιμή καί τήν ὑπόληψή σου), τί ἔκαναν, **πῶς ἀντέδρασαν σῶφρονες ἄνδρες στήν Ἐκκλησιαστική Ἱστορία**, **ἐπιδείξαντες ἀνωτερότητα καί εὐγένειαν ψυχῆς**, μέσα σέ μιὰ ἀπύθμενη μεγαλοκαρδία καί μεγαθυμία (μεγαλοψυχία);!!

Συνελόντι εἰπεῖν, τί -πρῶτον καί ὕστερον- διδασκόμεθα ἐκ τῶν Θείων Γραφῶν καί παρ' Αὐτοῦ Τούτου τοῦ Κυρίου:

Ἀ π ό τ ο ὕ δ ε,

Ἰ ο υ σ τ ῖ ν ε ,

**Λόγον παραπόνου μή ποτε ἐκφέρης,
τὴν Φρικωδεστάτην Λατρείαν ἐπιτελῶν
καὶ Θεῶ τῷ Σωτῆρι,
ὑπὲρ τῶν σῶν «ἀμαρτημάτων»
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ «ἀγνοημάτων»,
χεῖρας ὁσίας ἰκετευούσας ὑψῶν.**

Π ρ ό ς δ έ ,

Διαπόρθμευσον τό τῶν θλίψεων πέλαγος,
τετευχώς τῷ Θεῶ, **λάθρα βιῶν,**
ἐν τῷ ταμείῳ σου εὐρῶν λιμένα.

Ἀ π ο κ ρ ὕ β η θ ι

Μή πεπαρησιασμένως πάρει,
καὶ **μή** ὡς πολλά γινώσκων,
μή πολλά ἀπό σοῦ ἀπαιτηθῆ.

Καί γάρ που γέγραπται:

**«Ὁ γνούς καὶ μή ποιήσας, δαρήσεται πολλάς»
(Λουκ.12,47-48)**

Υ.Γ. Ἐπειδὴ οὐδέν μονιμώτερον τοῦ προσωρινοῦ
καὶ προσωρινότερον τοῦ μονίου ἐν τῷ κόσμῳ,
ἄντε καὶ μιά **μαντινάδα:**

[Ψηλά τή χτίζεις τή φωλιά
καὶ χαμηλώνει ὁ κλῶνος·
Θέ νά σοῦ πάρω τά πουλιά
καὶ θ' ἀπομείνη ὁ πόνος]

Ἰερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
26.2 2023